

vigtigt at fastholde dette Princip; man skal ikke gjerne tage fat paa Omdannelsen af saadanne større, vigtigere, mere gennemgribende Love — ialfsald ikke uden den højeste Nødvendighed — igjennem saadanne enkelte Smaadestemmelser; man maa hellere see, om det ikke ved Regjeringens Initiativ eller ved de ærede Rigsdagsmænds eget Initiativ er muligt at gennemføre en mere omfattende og almindelig Reform af sliige vigtige Sager og navnlig af nærværende Sag. Forholdet vil, som sagt, komme under den alvorligste Overveielse; men det er mig ikke muligt at sige, hvilket Resultat man vil komme til, eller hvor hurtigt man vil komme til et Resultat. Det er imidlertid en Selvfølge, at skulde det vare for længe, inden Regjeringen, ikke af Mangel paa god Villie, men paa Grund af dette Forholds særegne Vanskeligheder — kom til et Resultat, saa vil jo Initiativet og som jeg vil ønske — Initiativet til en mere omfattende Omdannelse af Stempelpapirslovgivningen staae enhver Rigsdagsmand aabent.

Madvig: Naar der før blev hentydet til hvad der var foregaaet under Forhandlingen af Tyendeloven, saa troer jeg, at før der droges en Analogi derafra, maa man erindre, hvorledes Forholdet var ved hiin Sag. Ved Tyendeloven forelaa der en bestemt Erklæring fra den vedkommende Minister, der modsatte sig et Forslag, der vilde medføre et Tab af 4000 Rd.; derved kunde man altsaa bestemt maale det finantstille Spørgsmaal. Derimod angreb man ikke Stempelpapirslovgivningen i sig selv; men man havde for sig et bestemt Livsforhold, hvortil en enkelt Deel af Stempellovgivningen knyttede sig, og da man forhandlede om Tyendeforholdet i og for sig, saa var det naturligt, at der var det Hovedspørgsmaalet, om det vilde være rigtigt at knytte nogensomhelst Byrde eller Betsætning til dette Forhold. Der var man altsaa fuldkommen berettiget til baade for den finantstille Interessens Ringheds Skyld, og fordi man befandt sig paa et andet Gebeet, hvor der var noget andet Højere end den finantstille Interesse, at udelade ethvert finantstelt Hensyn. Ved den nu foreliggende Sag er der derimod Spørgsmaal om en For-

andring i Stempelpapirsanordningen, der just berører Bengeomsætningerne, de Omsætninger, der væsentligen afgive Grundvolden for Stempelpapirsindtægterne, og her fremkommer altsaa i og for sig det umiddelbart til dette Lovforslag knyttede Spørgsmaal om, hvor stor en Indtægt der derved kan tabes, og dette Spørgsmaal er ikke besvaret, og det er bevist, at der ikke engang foreligger Data til at besvare det. Men fremdeles er der et videregaaende finantstelt Spørgsmaal skjult, hvortil der just er hentydet, naar det er bemærket, at man ikke kan tage et enkelt Affnit af Stempelpapirslovgivningen for sig. Denne Betragtning synes man flere Gange at have villet imødegaae, som om det blot var en theoretisk Betragtning; men det er just en aldeles praktisk Betragtning. Hvis dette Lovforslag vedtages, saa tilstaaes der med Hensyn til Stempelafgiften visse Arter af Omsætninger en Lettelse. Dermed er det givet, at enhver anden Art af Omsætning, der ved nærmere Undersøgelse maatte erkjendes at være ligesaa berettiget eller maastee selv mere berettiget dertil, ogsaa maatte have en tilsvarende Lettelse. Man har derved sagt: Det finantstille Spørgsmaal maa vige for den Betydning, vi tillægge Omsætningens Vigtighed; og saa er der dermed altsaa givet i Almindelighed, at dette skal gjøres gjældende ved Stempelpapirslovgivningen; thi det vilde være ubilligt at sætte Omsætningens Vigtighed mod det finantstille Resultat ved den ene Art af Omsætningen, naar man dog ikke overhovedet vil sige: vi ere komne dertil, at vi sætte Omsætningens Letthed som det Første, vi befinde os paa et saadant finantstelt Standpunkt, hvor vi kunne underordne det finantstille Spørgsmaal, hvor vi kunne sige: Det komme vi nok ud af, Tabet af Stempelintraderne kunne vi nok bære. Det er denne Betragtning, der virkelig ligger bagved, naar man siger, at man skal ikke rive enkelte Stykker ud af Lovgivningen; thi Spørgsmaalet er, om man ikke ved at indrømme et billigt Krav paa et Punkt ogsaa maa fyldestgjøre andre VillighedsKrav, og om man ikke paatager sig en ligefrem Forpligtelse til at tilfredsstille saadanne Krav, som man endnu ikke har undersøgt.